KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 17 päivänä syyskuuta 2013,

neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen epäämisestä Curaçaosta peräisin olevan sokerin osalta

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 5826)

(2013/460/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY (”päätös merentakaisten alueiden assosiaatiosta”) ([1]) ja erityisesti sen liitteessä III olevan 37 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

PÄÄTÖKSEN 2001/822/EY LIITTEESSÄ III ESITETYT ALKUPERÄSÄÄNNÖT

(1) Päätöksen 2001/822/EY liite III koskee käsitteen alkuperätuotteet määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä. Sen 37 artiklassa säädetään, että poikkeuksia alkuperäsäännöistä voidaan hyväksyä, jos se on maan tai alueen olemassa olevien elinkeinojen kehittämisen tai uusien elinkeinojen luomisen vuoksi perusteltua.

(2) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 5 artiklan 1 kohdan g, j, k ja o alakohdassa todetaan, että sokerin jauhaminen osittain tai kokonaan sekä sen seulominen ja pussittaminen eivät ole riittäviä toimia antamaan tuotteille alkuperäasemaa.

(3) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdassa esitetään, että kaikkien harmonoidun järjestelmän ryhmään 17 kuuluvien sokerituotteiden osalta AKT/EY-MMA-alkuperäkumulaatio poistetaan asteittain ja sallitun alkuperäkumulaation määrää vähennetään progressiivisesti. Kun kumulaation määrä asetettiin nollaan tonniin, asteittainen poistaminen johti alkuperäkumulaation kieltoon tammikuun 1 päivästä 2011 alkaen.

ALANKOMAIDEN ANTILLEILLE AIEMMIN MYÖNNETYT SOKERITUOTTEITA KOSKEVAT POIKKEUKSET

(4) Vuonna 2002 Alankomaat pyysi alkuperäsääntöä koskevaa poikkeusta 3 000 tonnin vuotuiselle määrälle Alankomaiden Antilleilla tuotettuja CN-koodeihin 1701 11 90, 1701 99 10 ja 1701 91 00 kuuluvia sokerituotteita. Tähän pyyntöön suostuttiin, ja poikkeuslupa päättyi 31 päivänä joulukuuta 2007.

(5) Vuonna 2009 Alankomaat pyysi vuonna 2002 myönnetyn poikkeuksen voimassaolon pidennystä, minkä komissio hylkäsi tekemällään päätöksellä 2009/699/EY ([2]). Tässä päätöksessä kuitenkin myönnyttiin poikkeuksen pidentämistä koskevaan pyyntöön sisältyneeseen uuteen poikkeuslupapyyntöön, jonka mukaisesti sokerin tuontitodistusten enimmäismäärien rajoiksi määrättiin Alankomaiden Antilleille vuosiksi 2009–2010 myönnetyt enimmäismäärät.

(6) Vuonna 2010 Alankomaat pyysi uutta Alankomaiden Antilleilla vuosina 2011–2013 jalostettuja sokerituotteita koskevaa poikkeuslupaa. Poikkeus myönnettiin komission päätöksellä 2011/47/EU ([3]) päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 37 artiklan 1, 3 ja 7 kohdan mukaisesti ja tietyin ehdoin, joiden päämääränä oli merentakaisten maiden ja alueiden (MMA) toimijoiden oikeutettujen etujen tasapainottaminen unionin yhteisen sokerimarkkinajärjestelyn päämäärien kanssa. Poikkeuslupa myönnettiin Alankomaiden Antilleilla tosiasiallisesti jalostettaville tuotteille, ja Alankomaiden Antilleilla käsitellyn raakasokerin arvonlisäykseksi arvioitiin vähintään 45 prosenttia lopputuotteen arvosta.

(7) Päätöksessä 2011/47/EU todettiin, että sokerin AKT/EY-MMA-alkuperäkumulaation asteittainen poistaminen päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti osoitti, että unionin päämääränä oli keskittää kauppaetuuksia taloudelliseen toimintaan, joka edistää merentakaisten maiden ja alueiden kehitystä kestävällä tavalla ottaen samalla huomioon unionin sokerialan. Tätä periaatetta sovellettiin päätettäessä määristä, joille poikkeus myönnettiin päätöksellä 2011/47/EU. Vuonna 2010 esitetystä pyynnöstä kävi myös ilmi, että aiemmista poikkeuksista hyötynyt Curaçaossa sijainnut yritys pyrki monipuolistamaan toimintaansa poikkeuslupia tarvitsevan sokerintuotannon jatkamisen sijaan. Siksi määriä, joita poikkeus koski, vähennettiin asteittain (5 000 tonnia vuonna 2011, 3 000 tonnia vuonna 2012 ja 1 500 tonnia vuonna 2013).

(8) Vuonna 2010 esitetyssä pyynnössä Alankomaat korosti, että aiemmista poikkeuksista hyötynyt Curaçaossa sijaitseva yritys pyrkii monipuolistamaan toimintaansa seosten ja ”bio-sokerin” valmistamiseen, mikä tarkoittaa, että tuotanto suuntautuisi aivan erilaisille markkinoille kuin ne markkinat, joille vuonna 2010 esitetyssä pyynnössä käsitellyt sokerituotteet suuntautuivat. Vuoden 2010 poikkeuspyyntö esitettiin tarvittavan pääoman hankkimiseksi

([1]) EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1.

([2]) EUVL L 239, 10.9.2009, s. 55.

([3]) EUVL L 21, 25.1.2011, s. 3.

mainitun monipuolistamisen vaatimia uudistuksia varten. Kun poikkeus myönnettiin päätöksellä 2011/47/EU, odotettiin, että sillä saataisiin tarvittavat varat tuotteiden ja toimintojen monipuolistamiseksi tehtäviin sijoituksiin, ja että poikkeuksesta hyötyvän yrityksen ei enää tarvitsisi esittää lisää poikkeuspyyntöjä.

ENSIMMÄINEN VUONNA 2013 ESITETTY SOKERITUOTTEILLE MYÖNNETTÄVÄÄ POIKKEUSTA KOSKEVA PYYNTÖ

(9) Alankomaat haki 11 päivänä helmikuuta 2013 Curaçaon hallituksen puolesta uutta poikkeusta päätöksen 2001/822/EY liitteessä III vahvistetuista alkuperäsäännöistä 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013, jolloin päätöksen 2001/822/EY voimassaolo päättyy, väliseksi ajaksi. Pyyntö koski bio-sokereiksi kuvailtujen, kolmansista maista peräisin olevien, Curaçaossa jalostettujen ja sieltä unioniin vietävien, CN-koodiin 1701 14 90 kuuluvien sokerituotteiden 5 500 tonnin vuotuista kokonaismäärää.

(10) Alankomaat peruutti pyynnön virallisesti 17 päivänä huhtikuuta 2013, koska pyynnössä kuvattua jalostustoimintaa ei enää harjoitettu Alankomaiden Antilleilla. Curaçaossa sijaitseva yritys oli muuttanut osan sen sokerinjalostustoiminnasta, erityisesti raakaruokosokerista valmistettujen ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sokeripalojen tuotannon, Belgiaan, mistä tuotteita välitetään tällä hetkellä vähittäismyyntiin Alankomaissa. Yritys on suunnannut uudelleen jäljellä olevan tuotantonsa luonnonmukaisesti tuotetun sokerin seulontaan, puhdistukseen, jauhamiseen ja pelkkään sekoittamiseen sekä sen pakkaamiseen 1 000 kilogramman säkkeihin kuljetusta varten.

TOINEN VUONNA 2013 ESITETTY SOKERITUOTTEILLE MYÖNNETTÄVÄÄ POIKKEUSTA KOSKEVA PYYNTÖ

(11) Huhtikuun 17 päivänä 2013 Alankomaat pyysi tammikuun 1 päivän 2013 ja joulukuun 31 päivän 2013 väliselle ajalle poikkeusta 5 000 tonnille luonnonmukaisesta raakaruokosokerista koostuvia, CN-koodiin 1701 14 90 kuuluvia sokerituotteita. Alankomaat selvitti, että Curaçaon viranomaisten kanssa käydyistä keskusteluista oli ilmennyt, että määrät, joille poikkeus päätöksellä 2011/47/EU vuodeksi 2013 myönnettiin, olivat riittämättömät, jotta Curaçaossa sokeria jalostavan yrityksen toiminta voisi jatkua.

(12) Toista pyyntöä perusteltiin pääasiassa muutoksilla, jotka olivat seurausta yrityksen liiketoiminnan raakaruokosokerin jalostamiseen suuntautumisesta, mutta myös maailman sokerimarkkinoilla tapahtuneilla muutoksilla, jotka EU:n muuttuminen sokerin nettotuojaksi aiheutti sekä sillä, että kolmansista maista peräisin olevien raaka-aineiden arvonlisäys ylittää 45 prosenttia lopullisen tuotteen vapaasti tehtaalla -hinnasta. Lisäksi pyyntöön vaikutti myös Curaçaoon syntynyt välitön ja välillinen työllisyys. Alankomaat toimitti 14 ja 28 päivänä kesäkuuta 2013 lisätietoja 17 päivänä huhtikuuta 2013 esittämänsä pyynnön tueksi.

(13) Kesäkuun 16 päivänä 2013 päivätyssä kirjeessä komissio pyysi Alankomaiden viranomaisia ottamaan huomioon komission tekemän pyyntöä koskevan arvion ja komission aikomuksen suositella pyynnön hylkäämistä. Komissio pyysi Alankomaiden viranomaisia toimittamaan tämän arvion myös yritykselle, jota poikkeus mahdollisesti koskee, jotta sekä Alankomaat että asianomainen yritys voisivat ottaa esille pyyntöön mahdollisesti vaikuttavia tosiasioita tai oikeudellisia seikkoja ennen kuin komissio on tehnyt lopullisen päätöksensä. Vastaus tuli toimittaa heinäkuun 25 päivään 2013 mennessä. Vastaus saatiin Alankomaiden viranomaisilta 24 päivänä heinäkuuta 2013.

JALOSTUSPROSESSISSA KÄYTETTYJEN EI-ALKUPERÄTUOTTEIDEN ARVONLISÄYS

(14) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 37 artiklan 7 kohdan mukaan poikkeus myönnetään, jos asianomaisella MMA:lla käytettävien ei-alkuperätuotteiden arvonlisäys on vähintään 45 prosenttia valmiin tuotteen arvosta edellyttäen, että poikkeus ei aiheuta yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion tuotannonalalle vakavaa haittaa.

(15) Alankomaiden viranomaisten toimittamissa, Curaçaossa sijaitsevalta yritykseltä saaduissa tiedoissa, jotka koskevat Curaçaossa vuonna 2013 tuotetun ”bio-ruokosokerin” arvonlisäyksen laskemista, ilmoitetaan arvonlisäys, joka saadaan jalostamalla 5 000 tonnia ”bio-sokeria”. Yritys myös ilmoitti kolmansista maista peräisin olevan raa’an ”biosokerin” tonnikohtaisen ostohinnan ja tonnikohtaisen vapaasti tehtaalla -hinnan, jolla ”bio-sokeria” myydään. Yrityksen mukaan nämä luvut aiheuttavat 52 prosentin arvonlisäyksen suhteessa vapaasti tehtaalla -hintaan. Samoihin tietoihin perustuen 1 500 ”bio-sokeritonnin” tuottaminen aiheuttaisi 88 prosentin suuruisen arvonlisäyksen suhteessa vapaasti tehtaalla -hintaan.

(16) Alankomaiden 1 päivänä tammikuuta 2013 toimittamissa, yritykseltä saaduissa tiedoissa, jotka koskevat Curaçaossa tuotetun ”ruskean kidesokerin” arvonlisäyksen laskemista, ilmoitetaan arvonlisäys, joka saadaan jalostamalla 5 500 tonnia ”ruskeaa kidesokeria”. Kun lasketaan korkein mahdollinen realistinen arvonlisäys tonnia kohden, ”ruskean kidesokerin” arvonlisäys suhteessa vapaasti tehtaalla -hintaan on noin 52,4 prosenttia. ”Biosokerin” tuottaminen vaatii kuitenkin vähemmän

jalostamista kuin vähittäismyyntiin pakatun 'kidesokerin' tuottaminen. Niinpä jalostamisen tuottama arvonlisäys ja todelliset tuotantokustannukset voivat kuljetusta varten 1 000 kilogramman säkkeihin pakatun "bio-sokerin" kohdalla olla vain alhaisemmat kuin vähittäismyyntiin pakatun "ruskean kidesokerin".

(17) Vuoden 2013 Global Sugar Outlook -raportin ([1]) mukaan ruokosokerin tuotantokustannukset sokerintuotannon kannalta maailman kilpailukykyisimmällä alueella Brasiliassa ovat sokeriruokoa tuotettaessa 224,7 Yhdysvaltain dollaria tonnia kohden ja raakasokeria sokeriruo'osta tuotettaessa 95 Yhdysvaltain dollaria tonnia kohden. Myös hallinnolliset kulut käsittävät raakaruokosokerin kokonaiskustannukset ovat 367,8 Yhdysvaltain dollaria tonnia kohden, tai 283 euroa tonnia kohden, kun dollarin ja euron vaihtokurssi on 1 EUR = 1,3 USD. Kun otetaan huomioon sokeriruo'osta tuotetun raakasokerin viljely- ja jalostustoimenpiteet, on epätodennäköistä, että pelkkä luonnonmukaisen ruokosokerin puhdistaminen, jauhaminen ja pakkaaminen, jotka ovat vain pieni osa jalostamisprosessia, aiheuttaisivat enemmän kustannuksia. Jos tuotantokustannusten realistisena määränä pidetään 283 euroa tonnia kohden silloin, kun lasketaan, kuinka suuren arvonlisäyksen ruokosokerin puhdistaminen, jauhaminen ja pakkaaminen Curaçaossa sijaitsevassa yrityksessä tuottaa, tuotteen vapaasti tehtaalla -hinta on 1 020,19 euroa tonnia kohden, ja arvonlisäys suhteessa vapaasti tehtaalla -hintaan on vain 32,2 prosenttia.

(18) Jos arvonlisäyksen laskemiseen käytetään johdanto-osan 17 kohdassa mainittuja, Curaçaossa sijaitsevan yrityksen tuotantokustannusten kanssa samaa suuruusluokkaa olevia lukuja, arvonlisäys ei ylitä 45 prosenttia. Näin ollen on epätodennäköistä, että Curaçaossa sijaitsevan yrityksen yksinkertainen käsittely toisi tällaisen arvonlisäyksen. Sen sijaan on katsottava, että komissiolle toimitettuihin lukuihin sisältyy muita yleistekijöitä ja -etuja, joiden määrä ei ole riittävä tuottamaan hyötyä Curaçaon väestölle.

ALANKOMAIDEN ANTILLEILLA JO OLEMASSA OLEVAAN TUOTANTOON SIJOITTAMINEN SOKERIN ALKUPERÄSÄÄNTÖJEN NOUDATTAMISEN MAHDOLLISTAMISEKSI

(19) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 37 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan poikkeuspyyntöjen tutkinnassa tulisi ottaa huomioon tapaukset, joissa voidaan selkeästi osoittaa, että alkuperäsäännöt voisivat estää merkittäviä sijoituksia tuotannonalaan ja joissa sijoitusohjelman toteuttamista edistävä poikkeus mahdollistaisi näiden sääntöjen vaiheittaisen noudattamisen.

(20) Curaçaossa sijaitseva yritys oli tietoinen sokerin AKT/EY-MMA-alkuperäkumulaation asteittaisesta poistamisesta tammikuun 1 päivästä 2011 alkaen, ja sillä oli riittävästi aikaa valmistautua monipuolistamaan toimintaansa tuotantoon, johon se ei tarvitsisi poikkeuksia.

([1]) Julkaistu LMC Internationalin "Sugar and HFCS production costs – global benchmarking" -katsauksessa.

(21) Vuosien 2009 ja 2013 välisenä aikana Curaçaossa sijaitseva yritys hyötyi poikkeuksista, jotka auttoivat sitä luomaan tarvittavan liikevaihdon toiminnan monipuolistamiseksi sellaisten tuotteiden tuotantoon, johon ei tarvita poikkeusta alkuperäsäännöistä. Yritykseltä saatujen tietojen mukaan investoinnit olivat hyvin vähäisiä vuonna 2009, ja vuosien 2010 ja 2012 välisenä aikana investointeja ei tehty lainkaan. Poikkeukset ovat näin ollen auttaneet ainoastaan ylläpitämään Curaçaossa sijaitsevan yrityksen nykyisiä toimintoja, mutta ne eivät ole edistäneet jo olemassa olevan tuotannon kestävää kehittämistä tai uuden tuotannonalan luomista. Tämän vuoksi on epätodennäköistä, että uusi poikkeus kannustaisi yritystä tekemään uusia sijoituksia.

(22) Jotta HS 2106 -nimikkeisiin kuuluvia, pektiiniä tai kaseiinia sisältäviä sokeriseoksia voitaisiin pitää Curaçaosta peräisin olevina ja näin ollen unionin etuuskohteluun oikeutettuina, lopputuotteen valmistukseen käytetyn sokerin, joka ei ole alkuperätuote, arvo ei saa ylittää 30:tä prosenttia tuotteen vapaasti tehtaalla -hinnasta. Vaikka yritys monipuolistaisi toimintaa mainittujen seosten valmistamiseen, kuten käsiteltävässä pyynnössä ehdotetaan, sen olisi silti haettava poikkeusta voidakseen noudattaa alkuperäsääntöjä.

ALANKOMAIDEN ANTILLEILLA JO OLEMASSA OLEVAN TUOTANNON KYKY JATKAA SOKERIN TUONTIA UNIONIIN

(23) Päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 37 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan, poikkeuspyyntöjen tutkinnassa tulisi ottaa huomioon tapaukset, joissa voimassa olevien alkuperäsääntöjen soveltaminen vaikuttaisi merkittävästi MMA:n olemassa olevan tuotannonalan kykyyn jatkaa vientiä unioniin, ja erityisesti tapaukset, joissa tämä johtaisi kyseisen tuotannonalan loppumiseen.

(24) Komissio ylläpitää taselaskelmaa analysoidakseen sokerimarkkinoita ja arvioidakseen, ovatko sokerivarastot riittäviä, onko markkinoille tuotava lisää sokeria tai onko sitä poistettava markkinoilta, jotta viitehintaa lähellä oleva hintataso voitaisiin säilyttää. Tässä taselaskelmassa näkyy aina täydellä tullilla tuotu 50 000–60 000 tonnin suuruinen sokerimäärä.

(25) CN-koodiin 1701 14 90 kuuluviin sokerituotteisiin sovelletaan unionin alueella 419 euron suuruista tullitariffia tonnia kohden. Kun otetaan huomioon, että valkoisen sokerin jalostuskustannukset sisältävä maailmanmarkkinahinta Lontoon termiinimarkkinoilla on noin 380 euroa tonnia kohden ja sokeriin sovelletaan 419 euron tullimaksua tonnia kohden, unioniin tuodun, tullatun sokerin hinnaksi muodostuu vähintään 800 euroa tonnia kohden. Jäsenvaltioiden neuvoston asetuksen (EY)

N:o 1234/2007 ([1]) 9 artiklan mukaisesti antamien tietojen mukaan unionissa valmistettujen vastaavien sokerituotteiden keskihinta on noin 725 euroa tonnia kohden. Tässä tilanteessa on epätodennäköistä, että sokerin tuominen unioniin olisi kannattavaa, ellei kyseessä ole kalliimpi sokeri, kuten luonnonmukainen tai reilun kaupan sokeri, jota myydään muita sokerituotteita selvästi korkeammilla hinnoilla.

(26) Tämän vuoksi merkittävä osa täysimääräisellä tullilla unioniin tuodusta sokerista on todennäköisesti luonnonmukaista tai reilun kaupan sokeria, jota voidaan myydä vähittäiskaupan alalla jopa 3 000 eurolla tonnia kohden. Täysimääräisellä tullilla unioniin tuodun, luonnonmukaisesti tuotetun ruokosokerin tuontimäärät osoittavat, että sokerinviejät ympäri maailman kykenevät harjoittamaan toimintaansa vallitsevilla markkinoilla.

(27) Kun raa'an sokerin ostohintaan lisätään yrityksen ilmoittamat 283 euron tonnikohtaiset, realistisiksi arvioidut tuotantokustannukset, joiden perusteella luonnonmukaisen ruokosokerin jauhamisen ja pakkaamisen synnyttämä arvonlisäys voidaan laskea sekä yrityksen ilmoittama voittomarginaali, kuljetuskustannukset ja unionille maksettavat tuontitullit, Curaçaossa sijaitsevan yrityksen tulisi edelleen kyetä viemään "bio-sokeria" kustannustehokkaasti unioniin ilman, että sen täytyy luottaa poikkeuksiin, joilla tuoja vapautetaan sokerituotteisiin sovellettavista tuontitulleista. Tämän lisäksi Alankomaiden esittämässä pyynnössä ilmoitettua tonnikohtaista myyntihintojen tasoa, jolla "bio-sokeria" myydään ostajalle Alankomaissa, voidaan pitää riittävänä tasoittamaan täysimääräisen tullin vaikutuksia.

(28) MMA:iden toimijana Curaçaossa sijaitseva, sokerituotteiden jalostustoimintaa harjoittava yritys on sijoittanut itsensä maailmanmarkkinoille ja voi vapaasti viedä tuotteitaan mihin osaan maailmaa tahansa, myös Euroopan unioniin. Näin ollen asianomaista yritystä voidaan verrata muihin, samanlaista toimintaa harjoittaviin toimijoihin ympäri maailman. Varsinkaan kuljetuskustannukset MMA:ista unioniin, jotka yrityksen antamien tietojen mukaan ovat 42,59 euroa tonnilta, eivät saata Curaçaossa sijaitsevaa yritystä epäsuotuisaan asemaan suhteessa muihin markkinoilla kilpaileviin toimijoihin, sillä yritys voi vapaasti myydä tuotteitaan markkinoille, jotka sijaitsevat lähempänä yrityksen omaa toimipaikkaa kuin unioni.

(29) Sokerin, melassin ja hunajan vienti muodostaa öljytuotteet pois lukien vain 6 prosenttia Curaçaossa tuotettujen tuotteiden kokonaisviennistä. Sokerituotteiden tuontiin ja vientiin liittyvät konttien käsittelypalvelut muodostavat vain 2 prosenttia kaikista tuontiin ja vientiin liittyvistä konttien käsittelypalveluista. Tämä vienti voi parhaimmillaankin vain vähäisessä määrin edistää alueen kehitystä.

(30) Työllisyyden kannalta, poikkeuksen myöntäminen loisi kymmenen uutta työpaikkaa, mikä on suhteettoman alhainen luku verrattuna tuotantomäärän esitettyyn kasvuun. Ennakoidut kymmenen uutta työpaikkaa eivät myöskään riitä korvaamaan niitä 20:tä työpaikkaa, jotka on menetetty vuoden 2010 jälkeen. Tuolloin tehdyn pyynnön yhteydessä Alankomaat ilmoitti yrityksessä olevan 35 työntekijää, kun taas vuonna 2013 työntekijöiden määräksi ilmoitettiin 15.

PÄÄTELMÄT

(31) Huhtikuun 17 päivänä 2013 pyydetyn uuden poikkeuksen epäämisen aiheuttamat vaikutukset olisivat vähäiset. Epääminen ei estäisi yritystä jatkamasta sokerituotteiden vientiä unioniin tai jarruttaisi sokerialan investointeja Curaçaossa, sillä voittomarginaali olisi silti riittävä investointien helpottamiseen myös silloin, kun unionille maksetaan täysimääräinen tulli.

(32) Tämän vuoksi pyydetty poikkeus ei ole perusteltu päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 37 artiklan 1 kohdan, 3 kohdan b ja c alakohdan, eikä 7 kohdan säännösten edellyttämällä tavalla.

(33) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Alankomaiden 17 päivänä huhtikuuta 2013 esittämä ja 14 ja 28 päivänä kesäkuuta 2013 täydentämä pyyntö alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen tekemiseksi neuvoston päätöksestä 2001/822/EY Curaçaosta peräisin olevan sokerin osalta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä syyskuuta 2013.

Komission puolesta
Algirdas ŠEMETA
Komission jäsen

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.